

Retrobaments (44): Pepa Nogués i Furió

Enmig de banderes palestines i alguna de catalana, retrobo pels carrers de Vall-de-roures la Pepa Nogués, com una manifestant més, ella que, segurament decisivament, ha participat en la seva organització. Anava amb el seu marit i les filles. Jo anava amb Dick, l'amic d'Horta que sobreviu com pot, pendent sempre de decisions administratives que afecten la viabilitat d'uns projectes pensats pel bé de la comunitat. Èrem pocs més de seixanta, pocs però combatius per la Vida, la Pau i tot el que diem que volem per aquest món atrotinat.

La Pepa, valenciana de Carlet a la Ribera Alta, passa de poc la ratlla dels cinquanta i, com cantava Raimon de López Raimundo, "l'he vist sempre igual, la rialla a la ca-

ra...". I és que aquesta xica porta una energia interior que no se l'acaba mai. I, al revés del que deia el filòsof francès Blaise Pascal, la Pepa es cansarà abans de rebre que de donar.

Viu a La Portellada, a la Franja catalana del Matarranya, d'administració aragonesa (Terol), i des d'allí mou i remou, des del Baix Cinca al Baix Maestrat, passant per la Terra Alta, tot el que creu, associada amb altres, que cal canviar, reformar o directament eliminar.

Moltes coses alhora: la llengua històrica d'aquesta Franja, el català; l'ecologia i l'economia d'aquest territori (que engloba tantes realitats de cada dia, com l'aigua, l'habitatge, les comunicacions, l'agricultura, etc.), les relacions amb els poders centrals de Saragossa, Ma-

drid i Barcelona, etc.

Tot això ho porta a terme a partir d'una elevada consciència cultural i humana, doncs es prepara per a exercir de professora de català a diversos centres (Alcanyís i Universitat de Saragossa), impulsà el turisme rural des d'Arnes (Terra Alta) i estudià Antropologia per saber com som i quin destí podem tenir els humans.

Ara, per primer cop, aborda el compromís electoral, ella que des de la base sempre ha estat políticament activa, amb la gent de la CHA (Chunta Aragonesista), i em diu que va al quart lloc de la llista per la província de Terol a les eleccions a les Corts d'Aragó del proper 8 de febrer. M'agradaria que sortís, és clar, perquè seria la veu de qui ha vist molta realitat dolo-

rosa des dels pobles i no, com tants, des dels despatxos, on no arriba res que faci trontollar la migdiada dels indiferents.

La seva vida associativa es reparteix en múltiples fronts: ASCUMA (Associació Cultural del Matarranya), els 25 anys de promoció de la revista *Temps de Franja* (editada des de Calaceit), el Grup Gent del Matarranya (que ha batallat per posar racionalitat en la massificació eòlica que inunda aquestes terres i per aturar les línies elèctriques MAT), la Plataforma en Defensa de la Terra Alta i Terra Alta Viva (que batalla pels mateixos motius) i, en fi, fins fa pocs anys, tot el moviment que sortia de la factoria Serret, amb la seva coneguda llibreria i les trobades amb escriptors de totes

Xavier Garcia
escriptor

procedències.

Allí la vaig veure per darrera vegada, fa alguns anys, recordant els dos la intensitat emotiva de la nostra conversa. Aquesta mateixa intensitat i emoció, veritat i fermesa, que vaig veure en el seu diàfan rostre, caminant per aturar el que sembla impossible, donada la devastació, palestina i mundial, de què tots som víctimes.